

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Karly Cháberové ve věci

žalobce

M. T.

bytem ...

zastoupený JUDr. Janem Nemanským, advokátem
sídlem Těšnov 1, Praha 1

proti

žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
sídlem Vršovická 65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2022, č. j. MZP/2022/550/695,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí, kterým mu byl zabaven neživý exemplář vlka – kožešina s hlavou. Městský soud se v tomto rozsudku zabýval otázkou, zda správní orgány respektovaly dřívější zrušující rozsudek městského soudu v této věci. Konkrétně je sporné, zda správní orgány doplnily spisový materiál ohledně skutečnosti, jak biologické vzorky odebrané z vlka na Slovensku putovaly do laboratoře v Praze, kde byly využity pro srovnávací anýzu DNA.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Česká inspekce životního prostředí (Inspekce) rozhodnutím ze dne 18. 12. 2019 žalobci zabavila neživý exemplář vlka (*Canis lupus*) – vypreparovanou kožešinu s hlavou, podšitou černou látkou s filcem zelené barvy dle § 34a zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy). Své rozhodnutí založila na závěru, že žalobce neprokázal legální nabytí kožešiny. Žalobce tvrdil, že vlk byl legálně uloven dne 1. 11. 2017 na východním Slovensku. Podle Inspekce však kožešina vizuálně neodpovídala fotografiím uloveného vlka. Navíc totožnost těchto dvou zvířat byla vyloučena analýzou vzorků DNA provedenou Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy.
4. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil. Městský soud v Praze však rozhodnutím ze dne 11. 3. 2021, č. j. 10 A 79/2020 - 55, rozhodnutí žalovaného zrušil pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Žalovaný v novém řízení poté ze stejného důvodu zrušil prvoinstanční rozhodnutí.
5. Podle městského soudu žalobce dostatečně konkrétními argumenty zpochybnil autenticitu vzorku ze Slovenska, který byl Přírodovědeckou fakultou užít k porovnání s odebranou kožešinou. Nešlo přitom o obecnou či účelovou námitku žalobce, která by snad směřovala proti řetězci podkladů, který by Inspekce předtím shromáždila a z něhož by jinak vyplýval věrohodný obraz o celkovém procesu nakládání se vzorkem. Naopak šlo o námitku, na základě které bylo na místě takový řetězec teprve sestavit a došetřit. Spis však k této námitce dostatečně přesvědčivé podklady neobsahuje. Městský soud byl proto toho názoru, že jednoznačná autentizace vzorku získaného na místě ulovení dne 1. 11. 2017 (a jeho ztotožnění se vzorkem, který byl použit při genetické analýze) nebyla ve správním řízení dostatečně spolehlivě zjištěna.
6. V rámci nového řízení Inspekce spis doplnila o vyjádření Správy Chránenej krajinej oblasti Východné Karpaty a vyjádření ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky. Z nich vyplynulo, že biologický vzorek uloveného vlka byl dne 1. 11. 2017 odebrán do zkumavky s alkoholem, která byla řádně označena štítkem s údaji o druhu zvířete, místem odběru a odebírající osobou. Vzorek byl uložen v mrazicím boxu Správy CHKO. Dne 14. 12. 2017 byl vzorek předán ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky. Ředitelství jej předalo již přímo Přírodovědecké fakultě UK, kde vzorek dostal nové evidenční číslo.
7. Inspekce v novém rozhodnutí opět žalobci neživý exemplář vlka zabavila. Dospěla k závěru, že žalobce neprokázal, že zadržený exemplář je ze stejného zvířete, které bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

legálně uloveno dne 1. 11. 2017 na Slovensku. Ze záznamu o ulovení vlka a fotografií vyplývá, že zvíře mělo stopy prašiviny na kůži a lysiny. Zadržená kožešina žádné takové znaky neměla. Také z DNA analýzy vzorků vyplynulo, že jde o dva různé exempláře.

8. Inspekce odkázala také na vyjádření Správy CHKO a ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky. Z nich bylo zjevné, že vzorek byl odebrán tak, jak se uvádí v záznamu o ulovení vlka ze dne 1. 11. 2017, byl po odběru řádně a podrobně označen pro vyloučení záměny, putoval pouze mezi třemi pracovišti a je známa totožnost osob, které vzorek mezi těmito pracovišti předávaly. Tak Inspekce respektovala závazný právní názor městského soudu a vyloučila pochybnosti o autentičnosti vzorku.
9. Žalovaný rozhodnutí Inspekce potvrdil. Ztotožnil se s jejími závěry.

II.

Argumentace účastníků

10. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgány nerespektovaly závazný právní názor z rozsudku městského soudu. Správní orgány stále neprokázaly, že nakládání s kontrolním vzorkem nemohlo založit pochybnost o jeho záměně.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci z odůvodnění svého rozhodnutí.
12. Dne 22. 11. 2023 se ve věci konalo jednání před soudem. Žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
14. V dané věci spornou otázkou je, zda správní orgány v novém řízení respektovaly závazný právní názor městského soudu ve zrušujícím rozsudku č. j. 10 A 79/2020-55. Městský soud v tomto rozsudku správní orgány zavázal, aby sestavily a došetřily řetězec podkladů, jak bylo nakládáno s kontrolním vzorkem, který Přírodovědecká fakulta použila pro srovnávací DNA analýzu se zadrženým exemplářem.
15. Inspekce správní spis doplnila. Z vyjádření Správy Chránenej krajinej oblasti Východné Karpaty ze 14. 1. 2022 vyplynulo, kdo vzorek na místě odebral, jak byl označen, kde byl skladován a kdy byl předán ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky. Vyjádření ředitelství ze dne 21. 2. 2022 popisuje, co se se vzorkem dělo dále. Vzorek byl odevzdán Přírodovědecké fakultě UK, kde dostal konkrétní evidenční číslo.
16. Předně městský soud nespatřuje žádnou závadu v tom, že vyjádření správy CHKO uvádí, že po odevzdání ředitelství jim není nic známo o následné manipulaci se vzorkem. To je naopak logické, neboť jeho předáním se vzorek dostal do dispozice ředitelství. Další osud

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vzorku je pak právě patrný z vyjádření ředitelství. Zrovna tak je logické, že ředitelství nemá žádné poznatky o výsledku analýzy DNA. Tu provádělo pracoviště Přírodovědecké fakulty, a proto jsou výsledky zachycené v jeho zprávě.

17. Podle městského soudu správní orgány učinily přesně to, k čemu je zrušující rozsudek tohoto soudu zavázal. Tedy došetřily řetězec, jak bylo se vzorkem nakládáno. Z doplněných podkladů (vyjádření Správy Chráněné krajinné oblasti Východné Karpaty a vyjádření ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky) správní orgány sestavily nepřetržený řetězec, jak vzorek putoval z lesa ve Východních Karpatech do laboratoře v Praze. Zjištěné skutečnosti dle soudu dostatečným způsobem popisují, jak se vzorek dostal na Přírodovědeckou fakultu UK, která provedla srovnávací analýzu DNA.
18. Městský soud vnímá argumentaci žalobce, který se stále domnívá, že neexistuje jistota o původu a pravosti srovnávacího materiálu. Tento názor však nesdílí. Ze správního spisu je dle soudu dostatečně patrné, že u zastřeleného vlka byl odebrán vzorek a tento vzorek nakonec doputoval do Prahy, kdy byl využit ve srovnávací DNA analýze se vzorkem z exempláře zabaveného žalobci. Na základě spisového materiálu soud nemá o vzorku důvodné pochybnosti. Zjištěné skutečnosti neobsahují jakýkoliv náznak, že by vzorek mohl být zaměněn, nebo s ním mohlo být jinak manipulováno v neprospěch žalobce. Nic takového nelze dovodit na slovenské straně. Správa CHKO a ředitelství Štátne ochrany prírody Slovenskej republiky podrobně popsaly, jak bylo se vzorkem nakládáno. Inspekce také odkázala na vyjádření Přírodovědecké fakulty UK, ve kterém fakulta vyloučila možnost záměny či kontaminace. Zjištěné genotypy neodpovídaly jakýmkoliv dalším genotypům analyzovaným tímto pracovištěm. I toto zjištění záměnu vylučuje.
19. Žalobce sám totožnost vzorku relevantně nezpochybnil. Po doplnění spisového materiálu pro založení důvodných pochybností nepostačuje obecný nesouhlas žalobce a poukaz na absenci písemných záznamů. Putování vzorku bylo doloženo vyjádřeními slovenských orgánů, které se vzorkem nakládaly.
20. Městský soud nespatřuje žádné pochybení, pokud správní orgány odkázaly na rozsudek Městského soudu ze dne 9. 12. 2021, č. j. 11 A 130/2021-45. V tomto rozsudku městský soud zamítl žalobu nynějšího žalobce proti rozhodnutí o povinnosti uhradit pokutu z důvodu spáchání přestupku podle ustanovení § 34c odstavce 3 písmeno c) zákona o obchodování s ohroženými druhy. Ten žalobce spáchal právě tím, že držel neživý exemplář vlka obecného bez prokázání zákonného původu. Jednalo se o stejný exemplář, který mu byl v nyní posuzovaném řízení zabaven. Městský soud v citovaném rozsudku uvedl, že správní orgány dostaly závaznému právnímu názoru městského soudu z rozsudku č. j. 10 A 79/2020-55, neboť zjistily a popsaly postup nakládání se vzorkem.
21. Městský soud nevidí nic závadného na tom, pokud správní orgán poukáže na názor soudu v jiné, související věci, který dospěl ke stejnému závěru. Z rozhodnutí Inspekce je zřejmé, že šlo pouze o podpůrný argument, poté co ke stejnému závěru došla vlastní argumentací. Soud naopak považuje za vhodné, aby správní orgány zohlednily rozhodnutí v souvisejících věcech. Chybou by naopak mohlo být, kdyby tato jiná rozhodnutí ignorovaly a nevypořádaly se s jejich závěry.
22. Pro úplnost soud uvádí, že se nedomnívá, že by rozhodnutí bylo nedostatečně odůvodněno, či nemělo oporu ve správním spise. Nelze pominout, že výsledky genetické analýzy nebyly jediným důkazem svědčícím v neprospěch žalobce. Inspekce své rozhodnutí postavila také na srovnání vzhledu uloveného vlka a zadrženého mrtvého Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

exempláře. Toto srovnání ukázalo podstatné rozdíly. Šlo tedy o další důkaz, který byl v souladu s výsledky genetické analýzy.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
24. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.